

וכל משפטיו העשו אתה וידבר מישה אל בני
 ישראל לעשת הפסח ויעשו את הפסח בראשון
 בארבעה עשר יום לחודש בין הערבים במדבר
 סיני ככל אשר יצו יהוה את מישה בן עשי
 בני ישראל ויהיו אנשים אשר הם טמאים
 לנפש אדם ולא ימרו לעשת הפסח ביום
 ההוא וימרו בני לפני מישה ולפע אהרן ביום
 ההוא וימרו האנשים ההמה אלו אנחנו
 טמאים לנפש אדם למה נצונו לבלתי הקרב
 את קרבן יהוה במדבר בתוך בני ישראל
 ויאמר אלהים מישה עמדו באשמימה ביד
 מישה יהוה לכם וידבר יהוה אל
 מישה לאמר ודבר אל בני ישראל לאמר
 איש איש פניו יתיה עמיאלו כש או בדרך
 רחוקה לכם או לדת תיכם ועשה פסח ליהוה
 בחדש השני בארבעה עשר יום בין הערבים
 ועשו אתו על מצות ומרדים יאכלוהו לא
 ישאירו מנעו ער פטר ועצם לא ישאירו
 ככל חקת הפסח ועשו אתו ויהי איש אשר
 הוא טהור וברד לאהיה וחדל לעשות
 הפסח ויביתו הנפש ההוא מעמיה פי קרבן
 יהוה לא הקריב במדברו חטאו ישאנה איש
 ההוא וימרו אתכם גרועשה פסח ליהוה
 בחקת הפסח כו יעשה וכמי שפטו כו יעשה
 חקה אחת יהיה לכם ולצר ולאזרח הארץ

בן שמיאל תעבדו יהוה כמנה
 כל צויהו ובכל החזו ליה ועבדו
 וכליל מישה עם בני
 ישראל למעבד פסחאו ועבדו י
 פסחא ביום בארבעה עשר יום
 לירחא ביום שמישה במדבר סיני
 רסני כל בני פקידו יתעשה כן עבדו
 בני ישראל והו גברא היה פסחא
 לטמי נפשא רגשאו ולא יכלו
 להעבד פסחא ביום ההוא הקריבו
 קדם מישה קדם יצחק ועל ההוא
 זאמרו בני ישראל האלו אנחנו
 אנחנו מסאכין לטמי נפשא
 למה נצונו ביום הזה לעבד
 ויקרענו דיוקנוניה כן בני
 ישראל ויאמר יהוה מישה
 אורכו עד דאשליע מא
 האפקדו קדם א על חלקו
 וכליל עם בני
 ישראל למימרו בני צר צר
 יהו מסאכין לטמי נפשא רגשאו
 או בארבעה עשר יום א
 להימרו ועבדו פסחא קדם י
 פסחא הנפשא פקדונות עשה
 וימרו בני ישראל ועבדו יהוה
 על פסדו ומרדו ויביתו לא
 ישאירו מנעו ער עבדו וקרמ
 לא יתקדו ביה ככל חקת
 פסחא ועבדו יהוה ויגברא
 כו יהוה רגו ובאזרח לאהיה
 ויהמנוע מלמעבד פסחא וישמיעו
 אנפשא ההוא מעמיה ארן קרענו
 דיו לא קריב כומעיה חקתו וכל
 צבא ההואו וארי יתעור עבדו
 צבא ויעבדו פסחא וכדחזו ליה
 כן יעבדו קימא חו יהוה כל
 ולמירא ולרעביתו בארעא

אלו ששוע מי האוערות
 ויכע אזה להם וחדר
 והקדים בשעת מעשהו
 אפי וטה ולפע אהרן
 שטונה זוכן סביר
 החדש כזו וסאום ולא
 יתק לו זה חזר זה טאס
 וטה לא היה יודע אהרן
 וינין לו אזה ערע אלה
 אין קדשים קדס טאום
 אורו לו יזק הדס עליו
 ככהנס טאום ויזכ ל
 הכסד לטהום א להם
 ערו וטמיע סלמד
 הוטמו לשוע דר ופי
 רק אשרו ולה אשה
 טק והטח סל זר
 שהה דיעה טיה וזכר
 רזויה היה פסחא ליהוה
 על יד מישה בשאר כל
 הדורה סלד איה טכ
 זילו שטמיעו על יד
 שובלוק זטת על יד
 זסו: או בדרך רחוקה
 עלו לוגר וכן שחוקה
 ודאי אלא שהיה חזק
 לויסס וטת הערד
 כ זקן סח יתה פסחש
 וטה וחוק עין סבת
 וזין טס יום עובדו יזכר
 חזין אלו עין כומלוק
 וכי יצר ועשה פסח יסי
 כ הוקיעו יעשה פסח
 ויד כל לו חקה אהרן
 אלו כ וטמיע ס יצר
 נר ועשה פסח וכו עת
 לעשות פסח עם חסין
 כחה וטמיעו יעשה
 המטכן ויהו העדות
 מוטכן העשו
 להיות חלק ללוחות העדות
 יהיה על האשק כו והוה
 על האשק וכן לשון כל

והער טו שופר עזרו ונבטאת חק: על
 זכר אהת שבעה ענים כו והרחיב ע
 אהר שפד וק וטנס זקת על אטעו חין
 שבעו חזון ולשק ענס לשן וטמיעו י
 נזה טבעה ענס על טס וני חק טבעו
 ולב לחסין עליו על אהר שבעה וטמיעו וטע
 סבאית זו וכאו את חוקו הסלכד חובס
 טבעה אלה ועע ה חנה וטמיעו אה
 רזה לו ועע ה חנה וטמיעו אה לו טמיעו
 עשו להרבות כויה חבת טעין: העו וטעו
 פטוחה ילדו טעיה אפס עטמיעו

זהב פלה זלה על ראשה
 שבעה נרתייה עליה שבעה
 ושבעה מצות לצבת אשר
 על ראשה ויטעו ויטעו
 עליה אתה מימין הגלגל
 ואתה על שמאלהו ואתן
 ואתה אל הצל את הדבר
 כי לאמר מה אהר אדני ויטעו
 חסין את הדבר על ויאמר אל
 הלא ידעת מה חקת אלה

ענים הנטיפתה פטחה טאם
 יהוה יצאית ומטותי את עין
 הארץ ההיא ביום אחד כ
 ביום ההוא נאם יהוה יצאית
 וקראתי איש לדעהו אל חת
 גפן ואל תחת האטו ולטם
 חמלאה הדבר כו וטמיעו י
 כתיש אשר ועוד מיטעו
 ויאמר אלו מה אתה ראה
 ואתה ראתי ומה מעברת

משפתי השליח וטמיעו
 כליו את ביהוהם שטמיעו
 את חזינו ונתינו לך מהלפס
 כו הענינים האלה שטמיעו
 סת יהושע וטעו חזיל אהרן
 ורעילי המיטעים לפניה כו
 אקני מופת קמה מיהני
 מביא את עמיו יטמיעו כו
 העה האכן אשר נתינו לפני
 והושע על אכן אהת שבעה

Marginal notes on the right side of the page, including fragments of text from the adjacent page and other commentary.